

και τον κόσμο δεν θα βλέπης όταν με λαρυγγισμούς
βγαίνης έξω 'στά μπαλόνια και μάς λές γιά τους θεσμούς.

11. — 'Στά μάγια και 'στά θαύματα κανένας δεν τον φθάνει,
έκεινος και διπρόσωπον αστυνομίαν κάνει,
μά και Ταμειον ύλικου πολέμου προσεγούς,
πού θ' άρμπνίση και Μωριζά και Ρούμελλη ή γούς,
έν τήν σταφιδοσύμβαιαν οί Πρέσβεις δέν θελήσουν
και μπλόκους άπειλήσουν.

Φ. — 'Απτεται κεφαλών και δαιμονίζονται,
άπτεται τών όρέων και καπνίζονται.
'Απτεται τών κερών και τών λαμπάδων,
τών φώτων τής ειρήνης και τών δάδων,
καθώς και τών φωσφόρων τών παικίλων,
και τού πολέμου γίνονται πυροί,
άπτεται τών μισθών τών ύπαλλήλων
και κούβονται και μένουν οί μισοί.

'Απτεται τών τυμπάνων και κροτούν,
άπτεται τών καπέλων και πετούν.
'Απτεται τής μπαρμπάτας του και τρέμετε,
άπτεται τής Μπαρμπάσσενας και βρέμεται.

11. — Και νομοσχέδια παλρά 'στην λήθην δέν τάφνισι,
κι' εκείνα τά Διμπρίτικα
και τέλλα μακαρίτικα
έν μαρινάτα τάδγαζε μέσ' από τό κοφρίνι.

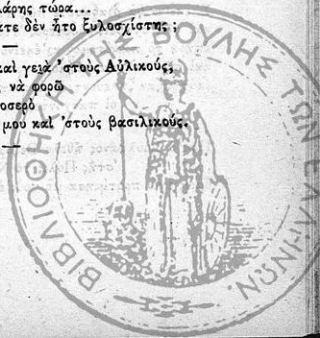
Φ. — Νά ! κύτταξέ τον, Περικλή, ξαναφορέ τον πύλον του,
φιλει τον κάθε φίλον του,
κι' αποχωρεί 'στους κήπους του σαν ερημίτης μόνος
ό καταρδούσας άλλοτε τον κήπον του κλυθμώνος.
Τό Παρλαμέντο κατ' αυτάς πολύ τον 'στενοχώρησε,
κι' εκ τής μακρας πολιτικής ό γέρος άπεχώρησε.

Βλέπεις αυτον τον γέροντα, τον πριν Κορδονοπάππα,
πού σκάθει μέσ' στον κήπο του με μιá μεγάλη τσάπα,
και κοπανίζει Βόρειον τής Κηφισιάς μακάρως ;
ούτος εστιν ό Θεωδωρής, ό μέγας καγκελάριος.

Ο Κορδονότος σάν Κιγκινατός.

Ντελ. — 'Εχετε γελά, Κορδόνακροι, κι' έγώ ψηλαρμενίζω,
και 'στην δροσιά τής Κηφισιάς άέρα κοπανίζω.
'Εχετε γελά, Κορδόνακροι, παιδιά σανιδοφάρα,
πού πάντοτε σας έφλεγε τού κόμματος ή πίστις...
ό κύριός σας θα γενή περιβολάρης τώκα...
μήπως κι' ό Γλάδστον τάχατε δέν ήτο ύλοσχιστής ;

'Αφίνω γελά 'στον Βασιληά και γελά 'σταύς Δύλικούς,
χωρίς Φρυγίους να φορά
χύνω νεράκι δροσερό
'στης δόλιας μαντζουράνας μου και 'στους βασιλικούς.

Φ.—'Ακουσον, ἀκουσον καλῶς...

Π.—'Ακούω, Φασουλῆ...
τὸ Παρλαμέντο τὸ σκληρὸν τὸν ὅτιςτε χολή.

Ντελ.—Σεῖς, τὸν πολέμον ἀρμακτὰ, σκουριάζετε ἄστὸ ράφι
καὶ μὴ σκαλεύετε σὰν πρὶν ἄστὰ φλογερά μου νεύματα...
ὁ κύριός σας σήμερα γαλλήσιος συγγραφεὶς
μακρὰς ζωῆς πολιτικῆς, τὸς ἀπομνημονεύματα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε κηρὸν καὶ χρόνον σάλον,
πῶς τὸ Κορδόνι γίνηκε θηλεζὶ τὸν ἀντιπάλων,
τί βίον πολυκύμαντον καὶ τεραχώδη ἔπερασα,
καὶ πῶς ἀπόλεμος ἐγὼ μὲς ἄστους πολέμους γέρασα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε μὲ θαυμασμὸν πολὺν
ποσάκις κατετρόμαξα καὶ κράτος καὶ Βουλὴν,
ποσάκις καταρροῦσαν τὴν πίστιν ἐξηπάλησα
κι' ἐκ παραθύρων κι' ἐξωστὸν περὶ θεσμὸν ἐλάλησα,
καὶ πῶς τὸ κράτος ἐγένε Νομιμοκρατοκεστον,
κι' ἔκοφα καὶ τὸ χέρι μου, δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖον.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε πῶς μ' ἀπεκάλουν λέοντα
καὶ μέγαν Ναπολέοντα,
οὐ μὴν καὶ Δία μ' ἔλεγον καὶ Σεβεζῶθ ἀκόμα,
βρέγοντα μάνε ζεῖδωρον σὲ κάθε χάσκον στόμα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε καὶ κόμους καὶ θηλίας,
πῶς ἦκουα συγνότακα φωνὰς ἐκ τῆς Γαλλίας,
καὶ πῶς περῆθλον θηκίμοι ζυρὶ μαλὲρ μεγάλοι,
ποῦ φώναζον φιλόγαλλοι τῆς Καρκολοῦς οἱ γάλοιοι.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε τί δόξας καὶ τιμὰς
ἀπῆλυσκα ἄστὸν ἐκλογῶν τὰς τῶσας ἐκδρομάς,
καὶ πῶσους ἐτραγοῦδηκα ἄστους ἐκλογεῖτε χεαδάδες
καὶ τί λουκούμα μοῦδωσαν καὶ σαπουὶ χαλβάδες.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε καὶ τᾶλλα τὰ ποικίλα
τῶν τελευταίων ἡμερῶν,
τῶν κατὰ πάντα τρομερῶν,
ποῦ τοῦς θεσμοῦς ἐκρέμασα σὲ πατερὰ καὶ ζύλα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε χρῆσας πρωθυπουργείας
καὶ πῶς τὰ νομοσχέδια τῆς νέας Στρατηγίας
καὶ τᾶλλα τὰ πολυκλαυστα, ποῦ κόμους ἐτρέλλαθη,
μὲς ἄστὸν ἀγρήστον τέρριγμα τὸ πρόχειρον καλαθί,
κι' ὕστερα τὰ ξανάβγαξα τὰ δυστυχή μὲ φύρρα,
ποῦλεγες ἀπὸ φάμπρικα πῶς τάβγαξα κινουόρια.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε πῶς τῆς ἐληκίς ἐγχερέμια,
καὶ πῶς σταθεῖς οὐδέτερος ἄστὰ τῆς Μακεδονίας
ἐπῆρα τὸ παράσημον κι' ἐκείνου ποῦ ὀπολέμησα,
καὶ πῶς τοῦ παρασημοῦ μου τοῦ νέου τὰς ταινίας
ἐκύτταξαν ζηλευόντες μὲ τόνη ἀγωνίας
οἱ πάσχοντες ταινίαν.

Πῶς ὁ Σουλτάνος ἤθελε Βεζύρη νὰ μὲ κἀνῃ
ἄστῆς Πόλις τὸ Ντιβάνι,
ὅμως ἐγὼ προτίμησα μὲ τοὺς ἐδῶ σωτήρας

νὰ μείνω σανιδᾶς σωτήρ τῆς γῆς γένετειράς,
κι' ἐδῶ τὸν μύλον τῆς Ἀρχῆς μὲ τοὺς πιστοὺς ν' ἀλέσω
φορῶν τὴν ρεδιγκότα,
καὶ μὲτ' ἀ μὲ τὸ πρόγραμμα τὸ νέον νὰ τελέσω
χωρὶς νὰ λείψῃ γῶτα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε τί πράγματα συμβαίνειν,
πῶς ἐγγραψαν πρωτόκολλα κωμῶποιοι κακωμένοι,
μὰ καὶ τοῦ Δέλτα τοῦ γνωστοῦ πολλὰς περιπετειάς,
τὴν σύμβασι, τὸν Μπρόδερτον, τὸν Παππαστασιῶν,
καὶ πῶς ἐμαρτῆρῆσα περὶ τῆς ἀπαρτίας,
ποῦ μ' ἄφινε κι' ἐπήγαινε νὰ ἴδῃ τὸ Κακίον.

Σχίζω τῆς δόξης τῆς μακρᾶς τὸ τιμαλφῆς ἱμάτιον,
ἀφίω τῆς πολιτικῆς τὸν φλογόβολον ἥλιον,
κι' ἀν γλαφυρῶς μετέφρασα κι' ὁ Γλάδστον τὸν Ὅρατιον,
θὰ μεταφράσω σήμερα κι' ἐγὼ τὸν Οὐίγγλιον,
κι' ὅλα τὰ νομοσχέδια τὰ βάζω ἄστὸ ζεμπίλι
καὶ τὰ κρεμῶ ἴψηλὰ ἴψηλὰ νὰ μὴν τὰ φῶν οἱ φύλλοιοι.

Ὅμως τί λέγω;... ἴσως σεῖς, ποῦ τὴν κοιλιὰ σας ζύνετε,
κι' ἡ χάρις δὲν σὰς γίνεται.

Φίλων κραυγαὶ σπαρτακτικοὶ τὰ στήθη μου σπαράζουον
κι' ὁ Κερκυραῖος κι' ὁ Μουγγῶς τὰ λάφυρα μοιράζουον.

Ὅπισω, φύγετε μακρὰν καὶ σὰς ἐπιτηρῶ,
σταθῆτε, μετενόησα καὶ δὲν ἀποχωρῶ.
Κι' ὁ Γλάδστον τὴν πολιτικὴν ἀν ἄρρησε προώρας
ἐκείνον τὸν κατέλαβε τοῦ γήρατος ὁ κόρος,
κι' ἀν μὲς ἄστὸ Χουαζῆδεν του σὰν ἐρημίτη ἦτο,
πλὴν ἀκοῆς κι' ὀράσεως ὁ τάλας ἐστερεῖτο.

Ἐγ' ὅμως εἶμαι ἄστὴν ἀκμὴν τοῦ γήρατος ἀκόμα
κι' αἰσθάνομαι νεανικὸν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα,
κι' ἐγὼ κι' ἐξείην ὄρασι μεγάλης εὐστορίας
νὰ βλέπω τὸλιγύψηρον τῆς πλειουφῆρας,
οὐχ ἦττον ἐγὼ κι' ἀκοῆν, σπανίαν σ' ἕνα γέροντα,
ν' ἀκούω καθαρώτατα τῆς στρουγγᾶς τὰ συμφέροντα.

Σταθῆτε, μετενόησα καὶ δὲν ἔ' ἀποχωρήσω...
τὸν πῆλον μου παρακαλῶ γιὰ νὰ ξαναγυρίσω.

**Καὶ καμπόδασι ποικιλίας,
μ' ἄλλωσιν λόγους ἀγγελίας.**

Τὰδε πρὸς ὄλου γενικῶς ὁ Φασουλῆς κηρῦττει...
εἰς τοῦ Φωτίου τρέφετε τοῦ Τραπεζομεσίτη
νὰ πάρετε σὲ τούτῃ μακ τὴν ἀναπαράξῃ
λαχειοφύρας Ἐθνικῆς μ' ὀκτώ δραγμακίς, παιδίμ.
Θὰ γίν' ἡ νέα κληρωσις εἰς τὰς δεκακοτῶ,
κι' ὁ Γιάννης λέγεται παιδί τῆς τύχης διαλεκτό,
κι' αὐτοῦ ποῦ πάρη μετογάς καὶ τῶρ ἀπὸ τὸ χέρι του
τῆς ἐβδωμῆτα πιθανὸν νὰ βάλῃ ἄστὸ κεμερὶ του,
καὶ τί χαρὰ τὸν ἀριθμὸν τὸν πρῶτο νὰ πετύχετε
μέσκα ἄστῆς πρῶτῆς τοὺς καιροῦς, ποῦ κῆσμος κατατρυφεται.

